

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primește.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 or. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Ce vom face?

Tinuta noastră față de viitoarele alegeri parlamentare, este la tot casul una dintre cele mai arzătoare chestii ce preocupa de prezent pe toți Români, căci o nouă direcție se iveste în politica noastră de până acum.

»Tribuna Poporului« dela Arad a publicat anume 4 articoli consecutivi, sub titlul »Ideeapropierii politice între Maghiari și Români«, din care reiese, că cea mai sănătoasă politică ce am putea s-o urmăm pe viitor, ar fi ca să părăsim pasivitatea și să luptăm pentru a ajunge în parlament și acolo să ducem lupta pentru revendicările drepturilor noastre naționale.

Această schimbare politică s'a făcut de-o parte în urma promisiunii date de prim-ministrul Széll, când a ajuns în fruntea guvernului, zicând că va guverna țeară după lege, drept și dreptate. Si astfel este deci speranța, că Români vor putea fi aleși în cercurile lor fără a se comite vre-un abus administrativ. De altă parte, fiindcă chiar și interesele regatului român cu monarchia noastră pretind, ca conflictul dintre Români și Maghiari să dispară, și în locul lui să domineze frățietatea și buna înțelegere.

Pasivitatea, zice »Trib. Pop.«, nu a fost decretată pentru totdeauna, ci ea a fost impusă numai de niște împreguri nefavorabile pentru noi Români, și deci ar fi greșit, ca noi, dacă ni-se dă prilegiu a lua parte la viața publică a statului, să o susținem și pe mai departe.

Adevărat, că de fapt încă nu s'a întreprins nici un pas pentru aceasta nici de conducătorii »Trib. Pop.«, ci ei au dat publicitatea numai o idee, pentru că publicul să o susțină și să-și

spună părerea asupra ei și deci nu li se poate imputa, că ei ar fi călcăt hotărîrile conferențelor naționale, în care s'a decretat pasivitatea, cum o face aceasta »Tribuna« din Sibiu, care acum din nou se năpustesc asupra tuturor celor ce încungioară foia dela Arad.

De altcum de această chestie se ocupă și ziarele străine. Chiar și mareziar belgian »L'Indépendance Belge« încă a publicat un articol privitor la tinuta noastră pe viitor.

Nu voim deocamdată nici a aproba nici a desaproba această direcție a »Trib. Pop.«, căci se vor afla ei alții mai competenți, cari vor judeca serios asupra acestei chestii și își vor spune cuvântul.

Drept, că înainte de toate, guvernul lui Szél trebuie să ne dovedească, că și împlineste promisiunile făcute când cu venirea lui la putere, căci până acum încă cu nimic n'a dovedit aceasta, ci din contră a purces și el tot pe calea antecesorilor sei. Si așa credem, că numai cu una cu două nici Aradani nu se vor înfrăți cu Maghiarii, ci se vor nisui a căuta calea cea mai netedă, prin care să se delăture conflictul dintre Români și Maghiari. Si totodată credem și aceea, că nici »Tribuna«, nu va aștepta ca guvernul să-i pună de bunăvoie autonomia Transilvaniei în mâini, fără a duce vre-o luptă în sau afară de parlament, cum o face aceasta acum de 4 ani de zile.

Dacă cumva și dnii din jurul »Tri-bunei« au vre-un plan în perspectivă, mai bun decât ideea propagată de Aradani, să iese și ei pe față cu el și să-l supună judecății publicului.

Dar' după cele experiente până acum prea sunt mici și slabii d-lor, pentru a putea da o direcție sănătoasă unui popor întreg. Ear' a mai urmă pe calea pe care merge astăzi »Tribuna«, este a

sta și pe mai departe cu mâinile în săn și a privi cum guvernul negenat de nimeni ne despoiae astăzi de unul, măne de alt drept al nostru, fără a i-se pune vre-o pedecă.

Această stare de lucruri însă nu mai poate și nu-i permis să mai dăinuască, dacă și numai un pic de simțemant național se mai află în noi. Cu tot dinadinsul trebuie căutată calea, care ne-ar putea asigura viitorul, ori-care ar fi aceea.

Si așa credem, că bărbații politici ai noștri o vor și afla, fără a vătăma cătușii de puțin interesele naționale.

A venit și rindul Sașilor. Ministrul-potrivit Széll a dat cu data de 1 August a. c. sub nr. 82290 o ordonație, prin care Sașilor li-se interzice folosirea flamurei lor naționale roșu-vână.

Fiind însă roșu-vână și colorile comitatului și orașului Brașov, ordonație conduce, ca autoritățile comitatene și orașenești, cu ocasiunea vre-unei testivități, să arboreze și steagul roșu-vână, dar' și atunci numai așa, dacă și cel maghiar e arborat în număr tot atât de mare. Cine s'ar abate dela această ordonație se va pedepsii cu arest până la 15 zile și pedeapsă de bani până la 100 fl. Folosirea colorilor roșu-vână pentru particulari, e de tot interzisă.

Din Bucovina.

Soartea fraților nostri Bucovineni devine tot mai grea. Sunt persecuți pe toate terenele. Ziarul partidului național din Bucovina, »Patria«, a fost în scurt timp de 28-ori confiscat. Un lucru acesta ne mai pomenit față de ziaristica noastră.

In timpul din urmă s'a pornit însă o goană turbată și contra tuturor ace-

loră, cari »au curagiul« a purta tricolorul românesc.

»Patria« dela 1 Sept. n., ocupându-se cu tricolorul, scrie următoarele:

Tricolorul roșu-galben-albastru este simbolul individualității naționale a tuturor Românilor din toate țările locuite de Români, și precum fiecare popor este în drept să se afirme ca individualitate națională între limitele statului, din care face parte, nu poate nici un reson de stat împedeca poporul, ca să manifeste apartinerea la o anumită naționalitate prin purtarea simbolului în colori, care reprezintă această individualitate națională. Fiecare popor din monarchia noastră constituie către o individualitate națională, și în calitatea aceasta își are colorile sale naționale, pe cari le poartă în public, de către or i-se pare potrivit să tacă aceasta. Nu înțelegem deci, ce motiv poate duce pe guvernări nostri, când nu admit Românilor, ceea-ce este în drept a face ori-ce popor.

Ni-se va răspunde, că tricolorul național este inadmisibil, fiindcă constituie totodată și simbolul statului independent român, și prin urmare conține veleități periculoase pentru adevăratul patriotism.

Lăsăm de-o camdată la o parte cestiunea de este adevărat sau nu, că colorile coincid, și presupunând ca coincid, ne întrebăm de este în drept un guvern să ne interzică purtarea unor anumite colori pe simplul motiv, că aceste sunt identice cu colorile unui stat străin? Răspunsul este evident negativ, căci dacă ar fi inadmisibilă purtarea unor colori, cari sunt totodată și colorile unui stat străin, atunci ar trebui să se interzică și celorlalte popoare din monarhie purtarea colorilor naționale, căci toate coincid cu colorile de-ale statelor vecine.

Dar' până când altor popoare le este permis a purta publice colori, cari coincid cu colorile unui stat străin, nu este earăsi neînțeles, de ce să fie chiar Românilor interzis tricolorul, pe cuvânt, că coincide cu colorile oficiale ale statului român?

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

O IUBIRE!

Cu patimă el o iubește
Căci e a lui aleasă,
Si totuși dragostea le este
Si-acum neînțeleasă!

Si zile trec și nu mai știu
Nimic ce să petrece,
Pe el în drum îl întâlnesc
Si-i trist, adânc și rece!

L'am întrebat să-i știu durerea
De care el e stăpânit,
Si 'n surte vorbe îmi răspunde:
»Mai bină de-aș fi murit!«

»Să-i spun durerea mea întreagă
Si traiu meu cel obosit,
Doar' mă pricepi tu când îți zic:
Căci sunt nefericit!«

(Hunedoara)

„Fii fericit“.

Nu departe de dealul Craiului, în comitatul Bihorului, unde a domnit oare-când Mariot, într'o livadă frumoasă, aproape de drumul de fier lângă Crișul repede, va întâlni călătorul un sat românesc, drăgălaș, cu biserică și școală frumoasă, popor harnic, mucitor, care cu drept se poate numi sala acestui ținut. Aproape de sat se întinde o pădure frumoasă, în marginea căreia este un stejar mare cu crengile încovcate spre pămînt, ear' sub umbra lui un mormînt vechiu cu o cruce, pe care se văd scrise cuvintele: »Fii fericit!«

Nimenea nu știe cine zace în acest mormînt, sub umbra stejarilor, departe de morinții. Nimici nu-l cercetează, nimici nu-l jelește, ci numai la inserat și în zori de zi se pogoară pe cruce căte-o păsăriță cu jale ciripind, par că ar voi să zică: Eu știu cine zace acolo și ce durere a avut. Numai noaptea, când toată natura e în liniste, se observă din când în când o ființă, îmbrățișând crucea și cu vaț plângând.

Așa povestesc călătorii, nimenea însă nu știe cine e acea ființă și pentru ce plâng. Poate e o ființă cerească și a venit pe pămînt, ca se deplângă pe acei morți, cari n'au cine să-i jelească.

Nicu.

Doamne, multe lacrămi conțin doi ochi. Când ne vine o supărare, ori durere, adeseori ne ștergem ochii, dar' lacrămile tot vin, isvorăsc, curg și earăsi le ștergem, ear' când am isprăvit cu ștersul lacrămilor, ne afiam la mormînt. Si oare ce ar fi de bietul om, dacă nu ar putea plângă, poate și inima i-ar crepa de dureri?

In satul numit trăia o vîndavă bîtrânană, care era în stare bună și nu avea decât o singură fetiță, pe frumoasa Măriuță. Ea era podoaba casei și fericirea mamei sale. In tot satul Măriuță era cea mai frumoasă, mai drăgălaș și pentru ochii ei cei negri, cari străluciau ca stelele, nu numai tineri din sat, ci și din alte depărtări cercetau adeseori casa bîtrânei vînduve.

Mulți tineri s-au luptat pentru ochii Măriuței, dar' norocul l'a avut George, fiul unui om avut și de cinste. George era cătană și slujă la regimentul 37. El știa carte, pentru că părinții sei l'au purtat la școală și bucuros au plătit pentru el, numai ca să învețe și să se poată ferici.

Si George era acuma fericit, Măriuță îi întinse într'o dimineață mâna, se uită în ochii lui și-i zise zimbind: George, de acum înainte inima mea este a tal.

Ziua cununiei se apropia, părinții se pregăteau de nuntă mare și aleasă. Soartea însă

altfel a voit. Sosise veste de bătăie. In Bosnia, țeară turcească, 90 de husari împărătești până acum au și căzut. O parte de ostași împărătești trecuseră Dunărea și la N. așteptau pe reserвиști. Vaetele, tipetele ca fulgerul străbat prin țeară. Regimentul 37 e chiamat la arme; fetele, nevestele și măciuțele plâng și se tângesc, pentru că trebuie să se despără de drăgălașii lor. Bîtrânnii îmbărbătează pe fectorii întristați: Meargal ei sunt apărătorii țării!

George se găta, sărută mireasa și pleacă. Ostașul român își iubește arma și drăguța, ca sufletul său: cu una voiește a trăi, pentru alta a mori. Aceste înșușiri le avea și George.

Cu inima plină de durere a plecat de-acasă și supărăt priyea înapoi spre satul și spre casa părinților sei. Măriuță l'a petrecut până la stejarul cel mare, vorbind pe cale tot despre dragoste și vitejie. Înăuntră și cei doi tineri trebuie să se despără. După ce sub stejar odichinări puțin, George îmbrățișându-și mireasa, îi zise: Fii fericită, Măriuță! Eu voi lupta cu bărbătie în bătălie, dar' gândul îmi va fi la tine. De voi scăpa cu viață, mă vei avea și vei fi mandră de mine, ear' dacă soarta va răndui să cad, tu înine-mă în amintire plăcută, și nu uita, că te-am iubit.

Măriuță nu-i putu grăbi nimic, că o în-

O singură supoziție ar fi că cu puțință, anume, că Români prin purtarea tricolorului nu manifestă aparițarea la naționalitatea română, ci vre-o tendență îndreptată contra unității statului nostru în favorul regatului român. În acest cas ar fi tricolorul numai semnul văzut al unei tendențe, sau lucrări antiaustriace.

Intrebăm însă direct guvernul, de este în drept a presupune o astfel de tendență la Români? Are probe sau indicii, ca să tragă la îndoială patriotismul, sau loialitatea Românilor? Nul Baronul Bourguignon însuși a recunoscut în diferite rânduri, că patriotismul și loialitatea poporului român, a deputaților români, a clerului român și a întregiei inteligențe, stă mai pe sus de ori-ce îndoială. Ei bine, atunci ce va să zică întreagă goana contra tricolorului? Voește guvernul cu ori-ce preț să trezească aparență, că suntem irredenți? Sau voește cu toată forță să ne constrângă a deveni irredenți, de ciudă și necaz, că nu ne mai putem afirma naționalitatea în teara părintilor nostri?

Dar revenim asupra pretinsei coincidențe între tricolorul nostru și colorile oficiale ale statului român! Treicolorul nostru nu corespunde deja la prima vedere tricolorului statului român, și este cu totul tot de altă origine. Colorile statului român sunt aşezate vertical lângă olală, iar colorile noastre sunt orizontal sub olală aşezate. Întrebe baronul Bourguignon pe ori-și-ce bărbat versat în heraldică, și va afla, că această deosebire este atât de mare, încât steagurile din cestiune trebuie fără rezervă considerate, ca steaguri deosebite. Este evident prin urmare, că tricolorul nostru nu coincide cu tricolorul oficial al statului român și prin urmare sunt false toate consecuțele legate de această pretinsă coincidență.

Dar și după origine sunt deosebite aceste steaguri. Treicolorul statului român s'a alcătuie din contopirea colorilor Moldovei cu ale Munteniei și datează deci dela Unirea principatelor române, pe când tricolorul nostru originar din Transilvania se alcătuiește din colorile istorice ale Transilvaniei și a devenit specific românesc în anul 1848, când singur România au rămas susținători ai autonomiei Ardealului contra tendențelor de uniune cu Ungaria. Pornindu-se întreaga mișcare națională română din Ardeal, a trecut și tricolorul în toate țările locuite de Români, ca simbol al individualității naționale a poporului român.

Dar n'a fost o simplă întâmplare, că România au acceptat colorile Ardealului drept colori naționale, ci aceste colori au fost și sunt colorile de predilecție ale poporului român. N'avem decât să cercetăm cusăturile naționale, țesăturile etc. și vom vedea, că în regiunile curat românești, unde n'a influențat

prea mult străinismul gustul român, predominează această compoziție de colori.

Suntem deci în drept a zice, că tricolorul nostru, deși original din Ardeal, este sinteza gustului național și prin urmare cea mai potrivită atribuție în colori a individualității noastre naționale.

Conchidem deci în următoarele:

Fiind tricolorul nostru și divergent de tricolorul oficial al României și fiind și mai vechiu, decât acesta, este sau ignoranță sau răutate a confundă tricolorul nostru cu tricolorul regatului român și prin urmare suntem în deplin drept a ne simți ulugiați în cele mai patriotice și dinastice sentimente, când atribuie guvernării țării tricolorului nostru veleități străine de inima și firea noastră.

Bar. Bourguignon, ca discipul al baronului Wolfarth, a reușit să trezească reacțiunea națională și vom purta deci ostentativ tricolorul nostru, simbolul văzut al individualității noastre naționale, care este totodată cea mai puternică garanție a patriotismului nostru și a loialității noastre.

Sus tricolor!

Un nou an școlar.

Se știe, că învățământul este temeiul viitorului și al tăriei unui popor, că fără învățatură, fără lumină, nu este mântuire pentru o națiune. Învățatura e singurul mijloc, prin care se poate ridica un popor la înălțimea ce i se cuvine. Fiecare popor are soartea ce o merită, fiecare poate atâta că știe. Dacă căutăm starea învățăturii la noi Români, suntem siliți a mărturisi, cu multă durere de inimă, că prin multe locuri ea e destul de tristă și de plâns.

Si cine poartă oare vina la aceasta? Cu regret trebuie să constatăm, că în mare parte noi însine.

Căci dacă vom arunca o privire asupra școlilor de prin comunele noastre, vedem că aceleia sunt foarte slab cercetate de copii obligați să le cercete, căci nu toți părinții sunt încă destul de pătrunși de folosul ce-l aduce școala, deoarece cei mai mulți dintre ei cred, că mai mult folos are de copiii lor dacă îi pun la lucru, decât dacă îi dau la școală. Nu se mai gândesc la aceea, că chiar și dacă nu voesc să facă domni din copii lor, totuși trebuie să știe că de puțină carte, pentru a nu fi înșelați de unii și de alții, chiar și numai trăind în comuna natală, lucrându-și moșia, fără a se înstrăina.

Si dacă poporul nostru nu va punе nici de aci niente mai mult preț pe învățătură, ca până acum, atunci în-

zadar vom aștepta după timpuri mai bune, căci nu vor veni, deoarece acestea numai așa le vom ajunge, dacă înțai de toate ne vom îndrepta noi însine.

Când vom fi ajuns ca să nu mai fie comună românească, ai cărei locuitori să nu știe barem a scrie și cetă, atunci cu mult mai usoară și sigură ne va fi și lupta ce o purtăm pentru redobândirea drepturilor noastre naționale, căci se vor convinge și stăni, că suntem un popor conștiu, un popor care nu trăește numai de azi pe mâne, ci și așteaptă viitorul care i-a fost destinat pe acest pămînt.

E adeverat că pentru a ajunge aceasta avem de-a întimpina foarte multe greutăți, dar tot atât de adeverat este, că înzestrăți odată cu toții cu învățătură și având voie și statornicie, deși nu odată, dar totuși cu timpul o vom ajunge. Pentru că știut este, că și picurii numai cu timpul găuresc peatra, și șoarecele cu statornicie roade funia și că și cel mai mare stejar trebuie să cadă sub loviturile dese ale săcurii.

Avându-le toate acestea în vedere, acum când ne aflăm earăsi la începutul unui nou an școlar, nu putem din destul îndemna pe părinții cari au copii, ca să și-i dea la școală, căci numai astfel își vor fi făcut datorința de adeverăți părinți față de fiile lor și prin aceasta totodată și față de neamul din care fac parte.

Proclamarea lui Kossuth Ferencz.

Este știut, că luna trecută, când s'a făcut inaugurarea statuii Hentzi, fiul revoluționarului Kossuth Lajos, se află în Italia și astfel nu a putut da terii nici o direcție privată la acea inaugurare. Acum, că s'a reinșors în patrie, a adresat o proclamare către toți cetățenii maghiari independenți în care zice:

»Maghiarul simte acea insultă, care s'a comis asupra lui, când s'a dus în deplinire porunca regească din Noemvrie anul trecut. (Adeca când a dispus M. Sa strămutarea statuii lui Hentzi de pe piața Sfântului George în curtea școalei de cadeți din Budapesta.)

Bine știm, că acel regim, care a fost respunzător pentru porunca ce a dat-o Regele anul trecut, este deja măturat, dar și aceea o știm, că e greu a retrage o poruncă regească; știm însă pe lângă aceasta și aceea, că cea dintâi datorință a sfetnicilor Regelui este, ca să atragă atenția Coroanei asupra urmărilor desastroase în urma ducerii în deplinire a unui lucru vătămat și să servească cu sfatul, că cum ar trebui purces, că hotă-

rărea regească să nu îmbrace acel tip, pe care l'a îmbrăcat acum. Acestei datorințe n'a corespuns regimul de acum și din această cauză e respunzător înaintea simțului național vămat.

După acestea provoacă pe toți patrioții maghiari, ca să se întânească și să-și exprime simțemintele.

»Dacă aceasta nu o veți face, zice mai departe, atî dovedă, că conștiința maghiară a fost numai o virtute veche, pe care a mărturat-o timpul trecător.

Ne mirăm că nu-i învață să pună mâna pe arme, ca tatăl seu, căci doar' numai astfel s-ar putea ferici țara.

Din România.

La 3 Octombrie n. a. c. se va întârzi la Roma (Italia) un mare congres al Orașalilor.

După cum aflăm, la acest congres vor lua parte și mai mulți Români distinși din România, între cari și dl V. A. Urechia, care a adresat și un apel către toți bunii Români, rugându-i că să contribuiaască cu ori-ce sumă mică, începând dela un leu, pentru a se turna o coroană de bronz, care apoi să fie depusă la picioarele columnei lui Trajan, înființatorul Daciei-Române.

Italienii se pregătesc a primi întârziun mod că se poate de strălucit pe delegații români.

Maghiarii în Croația.

Compatriotii nostri maghiari își încoardă acum toate puterile, pentru ca toți Maghiarii, ori unde s-ar afla aceia, să aibă un traiu mai ușor și să fie mai liberi. După ce și-au pus de gând ca să înființeze o mare bancă săcuiască, prin care să se ajute Săecuia, ca să nu mai emigreze prin alte țări, și-au întors acum privirile asupra Maghiarilor din Croația, cari, după socoteala lor, se află în acea feară aproape la 150.000, dar cări nu sunt tratați așa, după cum ar merita. S'a pornit anume o mișcare ca să se înființeze și acolo vre-o 200 de însoțiri de credit, din al căror venit să se susțină copiii maghiari pe la școlile din Ungaria, deoarece regimul provincial croat nu permite ridicarea de școli maghiare. În fruntea acestei mișcări stă Strausz Farkas, oficial la căile ferate de stat. La apelul ce a dat acesta, până de la present patru comune au și înființat deja însoțiri de credit. Fiecare din aceste însoțiri va susține an de an căte 2–3 copii la școalele din Ungaria, așa, că înființate odată cele 200 de însoțiri, 600 de copii maghiari din Croația se vor adăpa cu cultură maghiară din patria lor, și atunci nimici nu le va mai putea nimici conștiința națională.

Abia trecură după aceasta căteva săptămâni și Măriuța fu la bărbat.

Puterea Turcilor să a nimicit. Comandanțul lor e prins. Pe casele din Serajevo și Visegrăd fălfăie steagurile austriace. Cătanele terii noastre, cari au rămas în viață, primiră pruncii să se întoarcă acasă. Să și întoarseră, aducând cu sine bucurie și glorie. Părinții, copii și fetele își așteaptă cu mare dor, în semn de bucurie și întâmpină cu flori și cununi, măncări și beuturi.

E mare bucurie dar și supărare destulă.

Mulți nu s-au mai întors, perzânțându-și viața pe câmpul de răbouii. George însă era între cei ce s-au întors. Venise sermanul cu dorul Măriuței în sin, dar și-a ajuns la Oradea, primi știrea, că Măriuța nu mai e a lui.

George a rămas ca trăsniț. El a fost în Bosnie, a umblat flămînd și sătos peste cei mai înalți munți, a trăit cu poame pădurește, a luptat cu bravură în mijlocul glonțurilor, dar și odată n'a lăcrămat. Acum însă nu și-a putut conteni plânsul.

Zi de zi începu să slăbească, așa că ajunsese ca o umbră.

Într-o zi George simțind, că se apropie sfîrșitul zilelor sale, chiemă pe un prieten al său și-i zise: Multe zile bune petrecuram la

busise plânsul. Ah, și multe i-ar și spune, i-ar spune că de mult ea îl iubește, cu cădor îl va aștepta, cum să se lupte în bătălie și alte multe-multe. Dar ortacii lui nu-l așteaptă, ei merg cățând și cu veselie.

— Fii cu Dumnezeul și zise George lăcrămand, ear' Măriuța își deslegă delă grumazi cruciulită de argint și i-o dete lui, zicându-i: Vezi, George, de căte-ori am avut supărare, cruciulită aceasta n-o puneam în sin, mă rugam lui Dumnezeu și el mi-a ajutat. Dacă tu tine, Dumnezeu îți va ajuta și tiel! Când te vei reîntoarce, eu voi fi aci sub stejar, aci te voi fi așteptă.

George luă cruciulită, o puse la gură și o sărută, apoi își îmbrățișă mireasa și pleca. Măriuța rămasă lăcrămand, și-l petrecu cu ochii până ce l-a perdit din vedere.

Toate ființele pămîntești sunt create pentru un scop, toate au darurile și neajunsele lor. Bărbatul e creat pentru lucru și luptă, dar și-a dat Dumnezeu și putere, ca să le poată învinge. Femeii i-a dăruit inimă blândă, o față placută, ochi frumoși, și în acești ochi lăcrămi și prin lăcrămi măngăiere.

Si Măriuța numai prin lăcrămi și-a putut că de căd ușura durerile.

Trecu multe zile, săptămâni și luni, dar supărarea din inima Măriuței n'a incetat, loc de măngăiere nicări nu-și putea afla.

Reserviștii ajunseră la rîul Sava și de acolo repede înaintară până la orașul Brod, ca să se unească cu cealaltă armată! Turcii părăsesc locuințele, fug prin păduri și la munte, așteaptă armata austriacă, ca să se lupte cu ea.

Sunetul tunurilor și a puștilor înădușau văetele și șipetele bieților ostași, sulitele și săbiile se spălau în sânge.

Când în fine lupta crâncenă se sfîrșise, scrisorile aduceau vestea la părinți și la neveste. În teară e mare bucurie, bărbății pentru invingere, ear' măciuțele să tânguesc pentru copiii lor. Numai despre George nu sosisese nici o știre. Trecu azi și trecu mâne, trecu timp îndelungat și Măriuța nemângăiată umbila plângend pe uliță.

In urmă speranța și-o perduse. Pețitorii vin ca ploaia să-i încerce norocul la Măriuță. Într-o dimineață și zise maică-sa: Dragă, uită-te toate și nu te supără, pentru că, prețum se aude, George nu va veni mai mult, el a căzut în bătălie, făcându-și datorință pentru țeara lui. Tu însă ai pețitorii sădravni și frumoși și nu trebuie lăsați. Vezi, că sunt bătrâni, azi-mâne mă vei perde. Nu și îndrăgostesc, ci te mărită, fătul meu; bunul D-zeu te va măngăia și pe tine.

Măriuța plângă cu amar și nimic nu-i răspunde.

După căteva zile Măriuței îi veni prin gând să meargă la o vrăjitoare, care locuia în capătul satului. Vrăjește-mi, babă, zise Măriuța, ca să știu, dacă va mai veni George, ori nu. Baba bătrâna tot întoarce și destoarce cărtile ei, apoi căscând una mare începe a-i vrăji: Fata mea, tie și se arată mare supărare, pentru că căci un dîmb mare pe un câmp, și acesta e clădit din capurile ostașilor morți. Uită, uită un cap e crepat în două, acesta e al lui George!

Măriuța să îngălbinește la față și prinde a tremură.

— Nu te teme, fata mea, și zice mai deosebită baba, eată craii, și se arată mare noroc. Craiul de roșu și de verde nădejde și iubire înseamnă; bătă-te norocul, doară te-ai născut Dumineca, pentru că tu ai mulți pețitori și în scurtă vreme te vei mărită.

Măriuța și întinde un taler și-i ia ziua bună dela vrăjitoare.

Ajungând acasă, aflat pe mamă-sa, tângindu-să. Înă odată își zice, fătul meu, mărită-te, pentru că eu voi muri și tu vei rămâne singură!

— Iți voi împlini voia, dragă mamă, eu mă voi mărită Grăind acestea, ea își trage cărpă pe ochi și începe cu glas mare a plângere...

STIRI POLITICE

Procesul Dreyfus.

Unii dintre martorii ascultați în acest proces, au declarat că Dreyfus e nevinovat, iar alții au adus acuse grave contra lui, aşa că toată afacerea e foarte încurcată. Se crede însă cu toate acestea, că pe sfîrșitul acestei săptămâni se va aduce sentința. Ziarul englez «Figaro» aduce stirea, că dacă Dreyfus va fi și de astă-dată condamnat, atunci se va face o nouă revisiune.

Atentatul din Belgrad.

Guvrenul sârbesc a dat ordin de expulzare față de un fost agent diplomatic la Petersburg, și față de doi foști ministri. Persecuțarea procesului contra atentatorului Knezevici și cei bănuți a avea parte, s'a început în săptămâna aceasta.

Semne de răsboiu.

După stările ce primim din Londra reiese, că Anglia se pregătește de răsboiu. În republica sud-africană a Transvaalului locuiesc anume un număr mare de Englezi, pentru cari Anglia a cerut dela guvernul de-acolo unele drepturi, pe care acela a refuzat le da. Din această cauză Anglia voiește acum ca cu arma în mână să silească guvernul a-i împlini cererea. Acesta însă mai bucură primește răsboiu, decât să cedeze.

Ciudătenii.

Despre locuința grădinariului castelului din Brunócz (comit. Nyitra) se scriu următoarele: Nainte de astă cu două săptămâni grădinarul Czibik Vendel lucra în grădină. Soția nu-i era ecasă, numai o fată de vreo 14 ani. Din culină spre dreapta, se află o cămară, iar la stânga două odăi. Când fata a intrat în odaia a două, care nu i-a fost mirarea, văzând că patul era răsturnat. A fugit numai decât și a strigat pe grădinar, care întâi a pus patul la loc, după aceea a voit să ieșe un băț dintr-un colț, ca să amenințe copiii, crezând că ei l-au răsturnat. Dar întâi de-a pune mâna pe băț, acela a început să juca înaintea lui căzându-i la picioare. S'a uitat împrejur, crezând că cineva e ascuns în casă. S'a dus și în cămară. Aci aflat, că lada cea mare de haine a servitoarei era desfăcută. Până ce a închis-o, a auzit înapoia sa o pocnitură. S'a uitat într-acolo și a văzut că masa cea mare pe care tăia carne să a răsturnat. Silindu-se să o ridice, văză că lada era răși și desfăcut. Din cuju i-a sburat o sită în cap, după aceea una după alta au căzut de prin cui și mai multe obiecte. Într-acestea au sosit și d-na castelului, văd. Ghyczy Sándor,

olaltă, iubitul meu ortac. Acum însă soarele meu e spre apus. De voi muri, îngroapă-mă sub stejarul acela, despre care îți vorbeam de atâtea ori. Așa-ză-mi la căptău o cruce și scrie pe ea numai atât: «Fii fericit!» iar crucea aceasta de argint o dă la Măriuță și spune-i, că mirele ei o aşteaptă sub stejar!

Au mai trecut câteva zile, și George muri. Credinciosul său prieten îl înmormântă sub stejar, și puse la mormânt o cruce de lemn și pe ea inscripționă: «Fii fericit!». Duse apoi Măriuței cruciulă de argint, spunându-i că mirele ei o aşteaptă sub stejar.

Stirea aceasta din nou turbura pacea și linistea Măriuței. Ea își aminti de promisiunea făcută și o monstrare de conștiință începu să o muncească, măcar că era nevinovată. — Voiu merge, își zise ea, voi merge să plâng la pieptul lui și să-l rog de iertare.

Să dus. Când însă se apropi de stejar văzu crucea, iar George nu era. Ceti cuvintele de pe cruce «Fii fericit! și înțelese totul...

Nimenea nu știe, cine zace în acest mormânt; numai Măriuță știe, numai ea se arată noapte de noapte la mormântul părăsit, pe care-l scăldă în lacrimile sale.

Toate în lume se stinge, numai iubirea rămâne și dincolo de mormânt. „G. T.”

Însotită de d-na Friml Ludmilla, un inginer și mai mulți oameni. Ciudătenii s-au repetat și înaintea acestora. În culină pe o masă se află o oală de flori, care deodată s'a ridicat în sus și după aceea a picat jos. Lângă fereastră pe o bancă a fost un ulcior cu apă, care a sburat în mijlocul culinei, străpind pe grădinari. În fereastră culinei se află și un vas de pleu, acesta încă a sburat de acolo. După aceea l-au legat cu stocă de fereastră, dar în momentul următor sfârșitul s'a rupt și vasul era a sburat în mijlocul culinei. Din cămară un butoi de castraveți de trei ori după olaltă a sburat în culină. Un băiat al biroului a șezut pe o grămadă de lemne de foc ce se află în cămară, grămadă a început să se mișcă și lemnele a satura, dintre care unul a lovit pe băiat în picior. În ziua următoare dimineață locuitorii Weiner și Uhrik au intrat în culină și de-acolo în odaia primă. O cutie de sardine și o coșarcă au sburat înaintea lor, voind să se întoarcă înapoi spre a eșa afară, două perii li-au sărit în spate. Din pricina aceasta grădinarii locuiesc acum în pavilionul din grădină, și se zice că de atunci au încetat să acese ciudătenii.

NOUTĂȚI

Domnii abonenți cari ne restăză încă cu prețul de abonament pe timpul din urmă, sunt rugați să îi trimită căt mai îngrăzbă.

Noue oficii de dare. În Ilia, comitatul nostru, și în Zlătari, comit. Varasd, s'a înființat de către ministrul de finanțe căte un nou oficiu de dare, care și vor începe activitatea în 1 Nov. n. a. c.

DI George Dima, profesor de muzică vocală și instrumentală la seminarul Andreian din Sibiu și dirigentul corului Reuniunii celei mai mari de cantică din România, va trece ca profesor de muzică la gimnasiul gr.-or. român din Brașov.

O Epoape musicală română. DI Juarez Movilă a terminat de orchestrat prima parte din «Epoape Musicală a Răsboiului din 1877». Etătă materia cuprinsă în această parte tratată în 150 pagini de orchestrală: Primele svenuri de răsboiu. Alarma. Pregătiri. Idealul Neatârnării. Hotărîrea răsboiului. Durerea Mamei. Despărțirea. Ultima noapte în casarmă. Pregătiri de plecare. Simțimile soldatului. În zilele de Zieli. Despărțirea. Marș general. Adunarea. Apelul. Rugăciunea. Sosirea Domnitorului. Adio Patrie. Mândrul dulce-al vieții mele la oaste să dus. Trecerea Dunării. Svenuri din depărtare. Întreaga lucrare va cuprinde trei părți, pentru a căror execuție vor trebui două ore. Orchestra celorlalte părți va fi terminată pe la finea lunei Octombrie, când se vor începe repetițiile pregătitoare pentru concert.

Omor. Tinérul George Picu din Vai-dei, lângă Orăștie, aflat în Mercuri în săptămâna trecută afară la câmp, a fost lovit cu o băță în cap de către Ioan Dănilă, tot din Vai-dei, atât de grav, încât Sâmbăta dimineață a și murit. Ucigașul a fost prins.

— Terenul Stefan Blussics din Turoczi-Si-Martin trăiește de un timp încoace foarte rău cu femeia sa, din cauza că aceea întreține relații de dragoste și cu un alt teren din comună, cu care s'a hotărât în cele din urmă, ca să scape de bărbat. Joia trecută ea l'a trimis să cosască niște iarbă afară pe câmp, trimițând în urma lui și pe ibovnicul ei, că să-l omoare. Acesta s'a și dus, și când Stefan Blussics a dat să-și aprindă pipa, el a luat coasa și i-a tăiat grumazii. După aceea s'a reîntors acasă, dar gendarmeria l'a prins.

O plângere. Dela economul Petru Rîpoșan din Spini primim următoarele: Murind săptămâna trecută tatăl nevestei mele, din Rapoltul-mare, am grăbit să merge acolo, pentru a pune la cale cele de lipsă pentru înmormântare. În ziua din urmă am întrebat pe preotul de-acolo Nicolae Mermezan, căcere pentru serviciul obișnuit la înmormântări facând totodată și deslegarea. Mi-a răspuns că 5 fl., ceea-ce îndată i-am și dat, căci altcum nu voia să-l înmormânteze. Când a fost însă să facă și deslegarea, la casa morțului, n'a voit, zicând că aceea se face la groapă. Am lăsat să-și facă datoria, căci doar nu de geabă o plătește comuna.

Halal de așa postă! DI Alexandru Munthiu din Rapoltul-mare ni-se plângă, că nu primește foile ce le are abonate de căci numai atunci, când îi vine la socoteala d-nei »posterie« Királyi Roza de-acolo. Ar fi bine ca dl Munthiu să facă arătare la direcțione, și așa credem, că direcționea o va să constrângă să-și facă datoria, căci doar nu de geabă o plătește comuna.

† Patriarchul Sofroniu din Alexandria a murit zilele acestea de ciumă în etate de 105 ani.

O barbarie a avut loc nu de mult în comuna Radvánec, comit. Ung., care ține în mare agitație pe locuitorii acelei comune. Fata Perecsinszky Erzsébet a intrat în serviciu la un teren de-acolo, care peste câteva

de popor se aud tot numai vesti rele. N'ar strica, dacă consistorul ar avea mai mult în vedere pe preoții nostri, căci mulți dintr-însii nu-și împlinesc chemarea, și astfel în loc de înțelegere între preoți și popor, numai ură și dispreț domnește.

Piese nouă de cinci coroane. Dimpreună cu nouă bancnote de coroane se vor pune în circulație și piesele de cinci coroane. Deocamdată se va face o emisiune de 54 milioane coroane, dintre care 44,8 milioane vor cădea pe Austria, iar 19,2 milioane pe Ungaria. Piese de 5 coroane vor fi ceva mai mari, ca piesele de 1 fl., dar mai mici, ca piesele de 5 franci. Dintre un kilogram de argint se vor pregăti 41 $\frac{1}{2}$ piese, având fiecare o greutate brută de 24 grame. Pe când piesele de 5 coroane vor avea 25 gr. argint brut și 21,6 gr. argint fin, cinci piese de căte o coroană cântăresc 25 gr. și conțin 20,875 gr. argint fin. În chipul acesta nouă piese de 5 coroane conțin cu 0,725 gr. mai mult argint fin, decât 5 piese de căte o coroană. Piese de 5 coroane vor fi primite la cassele statului în orice măsură, în comerțul privat însă primirea lor va fi limitată până la 250 coroane, așa dară până la 50 piese.

Logodnă. DI Victor Stoicovits din Vețel și-a încredințat de fizotare soție pe d-soră Flora Sorban de Csernafalva din Gherla.

Vremea grea. În 3 l. c. pe la orele 1 p.m. s'a descărcat asupra comunei Săcărămb și jur o tempestă groaznică. Locuitorul din Mada-Steuini, Iosif Rof, mergând din Săcărămb spre casă, împreună cu soția sa, la locul numit «câmpul teului» a fost lovit de trăsnet și momentan omorit. Femeii, care a fost de el la o distanță de abia 4 pași, nu i-a întâmpinat nimic.

Guvernul rus a decis adoptarea calendarului Gregorian în locul calendarului Iulian, care era o cauză de dificultăți pentru comercianții ruși din străinătate cum și pentru comercianții străini în Rusia. Societatea astronomică din St.-Petersburg cu concursul ministrilor de stat, a instituit o comisie de 16 persoane, însărcinată de a regula detaliile acestei reforme care se va realiza la 1 Ianuarie 1901, adeă în prima zi a secolului XX.

Mușcat de un paianjen. Terenul Iosif Cusics din Drănova, având de lucru prin pivniță, a fost mușcat la mână de un paianjen. El nebăgând în seamă mușcătura, a omorit paianjenul, și și-a văzut mai departe de lucru. Noaptea însă a simțit că brațul i-se umflă și că are dureri foarte mari. Numai decât a chemat pe un medic, care constată că mușcătura a fost veninoasă, i-a spus că trebuie să-i tăie brațul. Omul s'a învoit la aceasta, dar în decursul operației a murit.

Moarte prin streang. Zilerul Ludvig Juhász, încă înainte de astă cu 3 luni de zile, a omorit pe cărăușul Stefan Dure, iar cărăușul și caii i-a vândut până 30 fl. Gendarmeria l'a prins și l'a dat judecătoriei din Kalocsa, care l'a judecat acum la moarte prin streang.

Invenție nouă românească patentată. Oficiul reg. ung. de patente din Budapesta sub nr. 1201—11932/99 a patentat o invenție românească sub numirea de „Sindile de lemn”, cu care se poate acoperi fără cuie și fără măiestru. Aceste sindile sunt ieftine, usoare, durabile, de mărime egală și acurate și obduse cu o masă colorată după plac, resistibile contra focului și contra apei. Pentru etablieră unei fabrici unde să se pună în practică această invenție se să intenționează înființarea unei societăți acționară cu un capital de 100.000 fl. v. a. împărțit în 1000 acțiuni. Cei ce voiesc să facă parte la această întreprindere românească se să adreseze pentru prospecte și informații la inventatorul acestor fel de sindile Ioan Baciu, preot în Sajó-Solymos p. u. Nagy-Sajó în Transilvania.

Halal de așa postă! DI Alexandru Munthiu din Rapoltul-mare ni-se plângă, că nu primește foile ce le are abonate de căci numai atunci, când îi vine la socoteala d-nei »posterie« Királyi Roza de-acolo. Ar fi bine ca dl Munthiu să facă arătare la direcțione, și așa credem, că direcționea o va să constrângă să-și facă datoria, căci doar nu de geabă o plătește comuna.

Patriarchul Sofroniu din Alexandria a murit zilele acestea de ciumă în etate de 105 ani.

O barbarie a avut loc nu de mult în comuna Radvánec, comit. Ung., care ține în mare agitație pe locuitorii acelei comune. Fata Perecsinszky Erzsébet a intrat în serviciu la un teren de-acolo, care peste câteva

zile a bănuit-o că i-a furat un fl. Fata a tăgăduit aceasta, dar stăpânii sei au ținut una, că ea li-a furat zlotul, și din această cauză au acătat-o cu picioarele de grindă, turnându-i mereu apă în gură eară pe trup i-au pus cenușe ferbinte. Văzând că nici așa nu moare, au împlânat ace printre unghile dela picioare, până ce a murit. Această faptă barbară s'a făcut cunoscută judecătoriei, care acum face cercetarea.

Avis! Iubitele noastre țerance, cari cu ocazia adunării gen. a »Asociației« la Deva au fost premiate cu căte 5 fl. pentru costume, și anume: Floarea Morariu, Maria Puican și Maria Gelmărean din Orăștie, precum și Opreana Stefanescu, Ana Stefanescu și Saveta Michailă din Romoșel, sunt rugate să binevoiască a ostene până la administrația acestui ziar, pentru a-și primi premiile.

Săcui și limba română. Cetim în »Tribuna«. Un borvizor trecând zilele trecute prin o comună românească, a intrat la o familie de frunte, care cumpăra de la el apă de Borsec, și dând în vorbă ungurește, Săcuiul s'a plâns de recunoașterea limbii române, care mare lipsă are în daraverile lui și a zis următoarele:

»Vai, dle, că de greu ne este nouă a călători prin țeară, că nu pricepem altă limbă, ca și un bou, și nu ne putem înțelege cu Români, cu care atât de multe daraveri avem. Am cerut dela ministrul să ne trimitem un invățător român la scoala noastră din sat, ca să putem și noi învăță altă limbă și să fim oameni mai cuminți, să stim mai multe limbi, dar ministrul nu-a respins cererea. Am înaintat a două rugări, dar atunci n-a scris foarte aspru, zicând între altele: «hăt megabolondukt?» (Doar ați nebunii?) Vezi, dle, noi stim că avem lipsă de cunoașterea limbilor din patrie, și ministrul nu ne lasă să le învățăm!*

Amor la vîrstă de 84 ani. Fabricantul de pianuri de odinioară, Németh Péter din Viena, de 84 ani, s'a amoresat nainte de astă cu doi ani într-o nevastă săracă, dar frumoasă și cu mult mai tinere decât el. Dela o vreme însă, nevasta și-a dat înima altuia, mai sărac în ani decât Németh. Aceasta întrată într-o măchnit și înfiriat pentru aceasta, încât într-o zi din zilele trecute și-a cumpărat un revolver și ducându-se la locuința ei a pușcat asupra-i, răindu-o grav. Prins și dus înaintea judecătoriei, el a mărturisit cu sânge rece, că a comis fapta din răsunare.

Cel mai mic hot. Poliția din Budapesta a deținut de curând pe un băiat în etate de 12 ani, din cauza că a furat în mai multe rânduri. Acum și anul încă mai fost deținut odată, tot pentru fură, dovedindu-se că el a făptuit 80 de furturi, dar n'a fost pedepsit decât cu 3 zile temniță, avându-se în vedere că e încă copil. Intrebat fiind acum de către poliție, că pentru ce fură, el a răspuns: — De ce să nu fură căci doar nu mă pedepsesc. De astă-dată a furat 4 orloage de aur și 6 de argint, pe care le-a vândut, iar banii i-a cheltuit pe la alergările de cai și în petreceri.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului tipografic „Minerva”, societate pe acții în Orăștie, sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 18 al statutelor la a

IX-a adunare generală ordinată,

care se va ține în Orăștie la 30 Septemb

Dare de seamă și mulțumită publică.

Pentru biserică gr.-or. din Petroșeni, au mai contribuit următorii dni:

Din Băița prin dl Cornel Grădina: Avram Stanca, oficial la minile de acolo 2 fl., Anastasia Moldovan, Nicolae Stanca, Lazar Perian, A. Bală, George Drăgan căte 1 fl., Florentina Grădină, D. Ambrus, Petru Mihoc căte 50 cr., Ionița V. 20 cr. Cu total 8 fl. 70 cr.

Din Trestia prin dl paroch Petru Perian: Anghel Moisă 1 fl., Petru Perian, paroch, Meliton Crișan, Rusalin Dan, Andron Perian, Lazar Sânziana, Nicolae Popa căte 50 cr., Petru Barb, Ioan Toma Morar căte 40 cr., Iosif Dura, Iosif Dan I. Petru, Remus Gabor, căte 20 cr., și Marta Crișan 10 cr. Cu total 5 fl. 50 cr.

Din Mesteacăn prin dl par. Ioan Eremie: cu discul 1 fl. 40 cr., Ioan Eremie, paroch, Mihail Perian, Lazar Lazar, Ioan Vasili, Ilie Berar căte 50 cr., Lazar Boian, Andrei Bolciu, Mihail Sipos căte 20 cr., Petru Sipos I. Toader, Toader Sipos, Ioan Sipos, învățător, Petru Sipos a Trinii, Toader Sipos, căte 10 cr. Cu total 5 fl. 20 cr.

Dela dl Nicolae Mates, par. în Herțegani prin colectă la popor 7 fl. 90 cr. Dela Ioan Găzdău, par. în Homorod prin colectă la popor 3 fl. 65 cr. dela Zaharia Muntean, par. în Salas-sup. prin colectă la popor 5 fl.

40 cr., dela Petru Cucuiu, par. în Loman prin colectă la popor 5 fl. 45 cr., dela Rom. Iacob, par. în Gurasada prin colectă la popor 2 fl. 20 cr., dela Nicol. Ciorean, paroch în Bătălar prin colectă la popor 1 fl. 80 cr., dela George Răin, par. în Nadastia-de-jos 1 fl., dela Iosif Suciu, par. în Alun prin colectă la popor 1 fl., dela Gerasim Olariu, par. în Bacău prin colectă la popor 1 fl., Petru Preda, învățător pension. în Petrila prin colectă la popor 1 fl., Ilie Vaișan, comerciant în Pianul-de-sus 2 fl., Raveca Fleșer nasc. Vaișan din Pianul-de-sus 50 cr., Dumitru Todorescu, Pianul-de-sus 50 cr.

Comuna noastră biser. aduce prin aceasta sus pomeniților domni binefăcători profunda sa recunoștință și mulțumită. Să le răsplătească bunul D-zeu însumit și înmiții binefacerea cu care ne-au venit într-ajutor în lipsele noastre mari.

Petroșeni, la 24 August 1899.

Cu toată stima

Avram Stanca,
paroch. gr.-or.

Bibliografie.

„Idei fundamentale“ în economia politică și o nouă teorie sociologică de Ioan Socaciu, profesor, Brașov. Tipografia Murășanu. Editura autorului. Prețul 65 cr.

„Istoria agriculturii“, de I. Loser, traducere autorizată de un prieten al plugarilor, Sibiu. Tipografia archidiecesană.

„Religiunea“ în *„școala veche“ și „școala nouă“* de Dr. P. Barbu, Caransebeș. Editura proprie. Prețul 50 cr. Catechetti și inv. gr.-or. rom. din metropolia noastră primesc broșura gratuit, dacă trimiț portul postal.

„Enciclopedia Română“, editată din înșărcinarea și sub auspiciile Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul Asociației.

După un interval destul de scurt a apărut fasc. 16 al acestei valoroase publicații, cuprindând articole Fuligo—Golescu. În acest fascicul aflăm numeroase articole de interes special românești ca: Gabrielescu, Gane, Gavra, Gavril, Gelu, George (mitrop.), Georgescu, George Stefan, Gerasim Timuș, Gheneadie, Gheorghian, Gherea, Ghica, Gion, Giurgiu (Pataki) episcop, Goian, Goldiș, Golescu; apoi articole de literatură ca: Gazeta Transilvaniei, limba și literatura germană, etc.; articole de istorie, etnografie și geografie: Gaius, Galați, Galitia, Galli, Gallia, Genua, Geografia, Georgia, Gepizi, Germani, Germania, Geti, Géza, Ghercio, Gherla, Ghimes, Giesshübel-Puchstein, Girodini, Giurgeu, Gleichenberg; articole de filosofie: Gândire, geniu, Gnostic, Gnosticism; biografii străine: Galilei, Gambetta, Garibaldi, Gaster, Gay-Lussac, Gladstone, Goethe, Gogol; articole diverse: Fumat, Fundațiune, Furnal (ilustr.), Galactometru, Gălbinaire, Gangrena, Gât, Gaz, Gelsosia, Gemeni, Gen, Genealogie, Generație, Geologia, Geometria, Geotropism, Ghiță, Gibon, Gimnasiu, Gimnastica, Gips, Gir (Giro), Glanda, Gloata, Glob, Glycosa, etc.

Abonamentele se fac la W. Kraft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicația Intreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat 10 fl., legat 11 fl. 60 cr. (în România: 25 lei, resp. 28.50).

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Nr. 423—1899.

(578) 3—3

Licităție.

In sensul decisiunii Consistoriale din 6 Februarie 1899 Nr. 415 Ep. lemnele de brad de pe muntele »Văcăria« pe teritorul comunei Câmpul-lui-Neag, în comitatul Hunedoarei, care se vin ca parte a bisericii gr.-or. din Galați (Urez) ca porțiune canonica, adecajumetate din complexul comun cu biserica gr.-cat. de 1091 jugăre pădure, după cum se afă indusă în cărțile fundare Nr. 138 A + 1, să vînd spre tăiere și exploatare prin licitație publică cu prețul de strigare de 1800 florini plus oferentului, care se va fiinea în 1/13 Septembrie a. c. la 10 ore înainte de amiază în Galați.

Se vor licita numai lemnele de brad, eara cele de fag ori de alt soi de pe acel teritor nu, folosirea păsunatului sub tot timpul tăierii și exploatarii lemnelor rămâne în dreptul neșirbit al credinciosilor după usul de până acumă. Fiecare licitan va depune un vadiu de 200 fl. v. a. Concesiunea dela silvicultor sau dela locul competent pentru tăierea lemnelor rămâne în sarcina și spesele cum-părătorului.

Despre condițiunile mai detaliate ale vînzării se pot trage informații dela subsemnatul oficiu.

Hateg, în 10 August 1899.
Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Hategului.

Tit V. Gheaja,
protopresh. gr.-or.

Sz. 5194/1898. tlkv.

(582) 1—1

Arveresi hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbiróság mint tlkv. hatóság közhírré teszi, hogy Fulea Szimion végrehajtatónak Krecsun Ioszif végrehajtás szenvédő elleni 23 frt tőkekötelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék a szászvárosi kir. jibiróság területén levő Piskinczen fekvő a 264 sz. tkvben A + 1 rsz. 105, 106. hrsz. a. foglalt ingatlanra az 1881. LX. t.-cz. 1569-a alapján 220 frtban, a piskinczi 382 sz. tkvben A + 1 rsz. 363 hrsz. a. foglalt ingatlanra 2 frt, a piskinczi 431 sz. tkvben foglalt az A + 1 rsz. 923/a hrsz. a. foglalt ingatlanra 250 frt ezennel megál-lapított kikiáltási árban elrendelte az arverést és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor Piskincz község házán megartandó nyilvános arverésen a megál-lapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árvarezni szándékozók az ingatlanok becsárának 10%-át készpénben, vagy az óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birságánál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszert elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jibiróság telekkvi hatósága.

Szászváros, 1898. évi decembert hó 9-én.

Sóhalmi albiró előadó helyett

Szabó Ödön,
kir. albiró.

Nr. 29—1899

(583) 1—1

Publicare.

Din partea presidiului Corporaționii grănitărești din Dobra să aduce la cunoștință publică, că pe calea licitației publice cu 21 Septembrie 1899 la 9 ore dimineață se vor exarenda pe durata de 3 (trei) ani consecutive, începând dela 1 Ianuarie 1900 până la 31 Decembrie 1902, următoarele obiecte și adecaj:

Morile Corporaționii:

1. Moara de peatră cu 3 (trei) petri umblătoare.
2. Moara din jos de podul mare cu 2 petri umblătoare.
3. Ieruguța vacilor, pământ arător, 20 jugere.
4. Fâurăria situată în piață, cu mai multe încăperi.

Condițiunile de licitație se pot vedea în cancelaria Corporaționii dela ziua publicării până la ziua licitației ori-si-când.

Dobra, 30 August 1899.

Ioan Neamțiu,
controllor.

George Herbay,
presed.

Szám 853—1899. végrh.

(585) 1—1

ARVERESI HIRDETÉMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a nagyszebeni kir. járásbiróság 1898. évi 5927 számu végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd képviselt által »Albina takarékpénztár javára Benea Cozma és társai ellen 130 frt s járerejéig 1899. évi március hó 4-én. foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 323 frtra becsült szarvasmarhák, juhak, épületfalk, szilváskádak, szuszék stb. álló ingóságok nyilvános arverésen eladatnak.

Mely arverésnek a körösbányai kir. járás-

biróság V. 474/2 1899. számu végzése folytán 469 frt 20 kr. tőkekötelés, ennek 1894. évi január hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 73 frt 51 kr. birólag már megállapított költségek erejéig Tyiules községen végrehajtást szerveztek lakásán leendő eszközösére 1899. évi szeptember hó 13. napjának délelőtt 2 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett fogadni, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Mely arverésnek a körösbányai kir. járásbiróság 1899. évi V. I. 165/2 sz. végzése folytán a helyszín vagyis Kudzsiron adosok lakásán leendő eszközösére 1899. évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 8 órája határidől kitüzetik a midón is a tenntér érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csak készpénz mellett fogadni eladatni a befolyandó vételár pedig birói letébe fog helyeztetni.

Kelt Szászváros, 1899. évi aug. hó 19-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó

Secautea
un
investeael

din casă bună în prăvălia de coloniale și ferărie a subscrișului.

Reflectanții cari posed două clase gimnasiale sau reale sunt preferiți.

Buda Béla,
(586) 1—2
comerçant.
Hunedoara (Vajda-Hunyad.)

Szám 1426—1899. tlkv.

(588) 1—1

Arveresi hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Curteán György brîzniki lakos végrehajtónak Curteán Iosif és Curteán Antonie végrehajtást szenvédő elleni 30 frt tőkekötelés és járulékaírati végrehajtási ügyében az arverést a dévai kir. törvényszék m.-illyei kir. jibrisság területén Brîznik községnak fekvő a brîzniki 71 sz. tkvben A + 1 r. 132. 133 hrsz. alatti ingatlanokból Curteán Iosif és Curteán Antoniet illető 2/3 részre 106 frti 66 kr. az A + 2—7. 9—14 r. 796. 860. 902. 940. 1023/2. 1874. 1875. 1978/1. 1982. 2015. 2047. 2050. 2098. 2099. hrsz. a. valamint időközben a brîzniki 449 sz. tkvben A + 1 r. 1866. 1869 hrsz. a Iorgoveán Petru I. Mitru brîzniki lakos tulajdonául átmentingatlan Curteán Iosif és Curteán Antoniet illető illető őket illetett 2/3 részre 245 frt 32 kr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1899. évi november hó 10. napján d. e. 9 órakor Brîznik község házán megartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni toagnak.

Árvarezni szándékozók, tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igű. min. rendelt kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. tkvi. hivatal.

Déván, 1899. augusztus 11-én.

Hidegh István,
kir. tszéki biró.

Szám 760—1899 vg.

(590) 1—1

ARVERESI HIRDETÉMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 8139 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel javára Kováts Elemér ellen 120, 203 frt 15 kr. és 97 frt 65 kr. s jár. erejéig 1898. évi november hó 22 n. foganatosított kielégítési végrehajtás után felüfoglalt és 488 frt becsült szóbabeli butorokból álló ingóságok nyilvános arverésen eladatnak.

Mely arverésnek a hâtszegi kir. jibrisság V. 628/1899. sz. végzése folytán fenti tőkekötelések ennek megállapított 6% kamatai és birólag már megállapított költségek erejéig Hâtszegen adós házánál lenndő eszközösére 1899. évi s